

άναφερομένου ως «τὸ διάταγμα ὑπ' ἀρ. 14») ἢ ἀκίνητος ἰδιοκτησία ἢ περιγραφομένη ἐν τῷ Πίνακι τοῦ διατάγματος ὑπ' ἀρ. 14 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένη ως «ἡ ἀκίνητος ἰδιοκτησία ὑπ' ἀρ. 1») ἔχει ἐπιταχθῆ διὰ τοὺς σκοποὺς δημοσίας ὠφελείας τοὺς ἀναφερομένους ἐν τῷ διατάγματι ὑπ' ἀρ. 14 διὰ περίοδον ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ διατάγματος ὑπ' ἀρ. 14.

Καὶ ἐπειδὴ διὰ διαταγμάτων δημοσιευθέντων ὡς διοικητικῶν πράξεων ὑπ' ἀρ. 870 καὶ 9 ἐν τῷ Τρίτῳ Παραρτήματι τῆς ἐπισημοῦ ἐφημερίδος τῆς Δημοκρατίας τῆς 13ης Δεκεμβρίου 1968 καὶ 2ας Ἰανουαρίου 1970, ἀντιστοίχως, ἡ ἐν λόγῳ περίοδος ἐπιτάξεως παρετάθη μέχρι τῆς 11ης Ἰανουαρίου 1971.

Καὶ ἐπειδὴ διὰ διατάγματος δημοσιευθέντος ὡς διοικητικῆς πράξεως ὑπ' ἀρ. 687 ἐν τῷ Τρίτῳ Παραρτήματι τῆς ἐπισημοῦ ἐφημερίδος τῆς Δημοκρατίας τῆς 29ης Αὐγούστου 1969 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένου ὡς «τὸ διάταγμα ὑπ' ἀρ. 687»), ὁ Ὑπουργὸς Συγκοινωνιῶν καὶ Ἔργων ἀνεκάλεσε τὸ διάταγμα ὑπ' ἀρ. 14 καθ' ἣν ἔκτασιν τοῦτο ἀφεώρα τὴν ἐν τῷ Πίνακι τοῦ διατάγματος ὑπ' ἀρ. 687 περιγραφομένην ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένην ὡς «ἡ ἀκίνητος ἰδιοκτησία ὑπ' ἀρ. 2»).

Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀκίνητος ἰδιοκτησία ὑπ' ἀρ. 1, ἐξαιρέσει τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας ὑπ' ἀρ. 2, εἶναι εἰσέτι ἀναγκαῖα διὰ τοὺς προειρημένους σκοποὺς δημοσίας ὠφελείας διὰ περαιτέρω περίοδον ἑνὸς ἔτους :

Διὰ ταῦτα, ὁ Ὑπουργὸς Συγκοινωνιῶν καὶ Ἔργων, ἐνασκῶν τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγουμένας εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δυνάμει τῆς ἐπιφυλάξεως (6) τοῦ ἐδαφίου (3) τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ περὶ Ἐπιτάξεως Ἰδιοκτησίας Νόμου, ἡ ἐνάσκησις τῶν ὁποίων ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἰς αὐτόν, διὰ τοῦ παρόντος παρατείνει τὴν περίοδον ἐπιτάξεως τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας ὑπ' ἀρ. 1, μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας ὑπ' ἀρ. 2, διὰ περαιτέρω περίοδον ἐπιτάξεως, ἥτοι μέχρι τῆς 11ης Ἰανουαρίου 1972.

Ἐγένετο τῆ 4ῃ Ἰανουαρίου 1971.

(Υ.Σ.Ε. 21/61/Α/ΙΥ/2.)

Ἀριθμὸς 4

Ο ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΝΟΜΟΣ (ΚΕΦ. 59 ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ 22 ΤΟΥ 1961 ΚΑΙ 17 ΤΟΥ 1964)

Γνωστοποίησις δυνάμει τοῦ ἄρθρου 3 (1).

Ὁ Ἐπαρχὸς Λεμεσοῦ, ἐνασκῶν τὰς δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (1) τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ περὶ Προστασίας τῆς Παραλίας Νόμου χορηγουμένας αὐτῷ ἐξουσίας ἀπαγορεύει ἀπολύτως—

(1) ἐκτὸς κατόπιν γραπτῆς ἀδείας αὐτοῦ καὶ ὑφ' οὗ ὄρους ἤθελεν ἐπιβάλλει—

(α) τὴν ἐκσκαφήν, ἐξαγωγήν, φόρτωσιν ἢ συσώρευσιν λίθων, κροκάλων (βοτσάλων), χαλίκων, ἄμμου ἢ ἐτέρας ὕλης ἐντὸς τῶν ἐν τῷ Πίνακι τῆς παρουσίας Γνωστοποιήσεως καθοριζομένων τμημάτων τῆς παραλίας ἢ τὴν ἐξ αὐτῶν μετακίνησιν τῶν ἄνω ἢ τὴν ἀπόπειραν διενεργείας οἰασδήποτε τῶν εἰρημένων πράξεων·

(β) τὴν τοποθέτησιν ἢ ρίψιν χαλίκων, σκυβάλων, σαρωμάτων, ἀποκομμάτων, ὑπολειμμάτων, περιττωμάτων ἢ οἰωνδήποτε ἄλλων σκυβάλων, ἐλαίων, μηχανελαίων ἢ οἰουδήποτε ἄλλου εἶδους ὑγροῦ, λιπαντικοῦ ἐλαίου, στερεοῦ ἢ ὑγροῦ ἀπορρίμματος—

(i) ἐφ' οἰουδήποτε μέρους τῆς παραλίας τῆς καθοριζομένης ἐν τῷ Πίνακι τῆς παρουσίας Γνωστοποιήσεως·